

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 187/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник адвокат Јасмина Спасић из ..., против тужене Електродистрибуције Србије д.о.о. Београд, Огранак „Електродистрибуција Зајечар“, са седиштем у Зајечару, ради узнемиравања права својине, одлучујући о захтеву Основног суда у Зајечару за делегацију надлежности, на седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару за делегацију надлежности у предмету тог суда П 669/2025.

Образложење

Тужиља је 13.05.2024. године поднела Основном суду у Зајечару тужбу против туженог, ради узнемиравања права својине.

Пред Основним судом у Зајечару у наведеном предмету одложено је рочиште одређено за 25.09.2024. године, а на рочишту одржаном 17.01.2025. године Основни суд у Зајечару се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења уступио предмет Основном суду у Мајданпеку као стварно и месно надлежном суду. Ван рочишта дана 20.01.2025. године донео је решење П 2398/2024 којим се огласио месно ненадлежним и по правноснажности решења уступио списе предмета Основном суду у Мајданпеку као стварно и месно надлежном суду. Против наведеног решења тужиља је изјавила жалбу, те је исто укинута решењем Вишег суда у Зајечару Гж 406/25 од 07.05.2025. године.

Основни суд у Зајечару је у допису П 669/2025 од 12.05.2025. године истакао захтев за одређивање другог месно надлежног суда позивајући се на одредбу члана 62. ЗПП. Навео је да сматра да ће се поступак лакше спровести пред Основним судом у Мајданпеку јер будући да је предложено вештачење у овој парници, као и да се непокретност тужиље налази на територији општине Мајданпек која је на подручју Основног суда у Мајданпеку, а и пребивалиште тужиље је на територији општине Мајданпек.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог месно надлежног суда на основу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана, одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду наведену законску одредбу, као и наводе из захтева за делегацију надлежности, Врховни суд налази да нису испуњени услови за делегацију другог стварно и месно надлежног суда, прописани чланом 62. став 1. ЗПП, јер разлози изнети у захтеву не указују на то да би се пред другим судом поступак лакше спровео, нити постоје други оправдани разлози за одређивање другог стварно и месно надлежног суда за поступање у овом предмету. Ово посебно имајући у виду да је поступак инициран пред Основним судом у Зајечару, који је предузимао процесне радње у складу са законом, као и да је седиште огранка туженог у Зајечару, те по становишту Врховног суда у конкретном случају није целисходно одредити други стварно и месно надлежан суд.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 62. став 7. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**